

Δοσίθεου, Ἰστ. Σινᾶ
(Παπαδ.-Κεραμ., Συμβολαί
(Ἰστ. Σινᾶ) σ. 25

Ἰωανῆς

163.

(Σιναιῶν) 17 αἰ.

Κατὰ Δοσίθεον, ὅτι ἀνὰ τὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐπισκόπου Σινᾶ
Παυρετιῶν, «ὁ μετ' ἐκείνων χρηματίσας ἐπίσκοπος Σινᾶ ὄρησ' Ἰω-
άννης ἀρχιεπίσκοπος ναὶ μακρὴν καὶ μετὰ τὸν μετόχον
τοῦ καὶ ναὶ μακρὴν μετὰ τὸν μακαριώτατον Ἀβελανδρίου διὰ
αἰῶνα ὁσώτιστα. Ἐκείνους δὲ μακρὸν ἀνεκδοκίμους ἀνὰ τὴν
τοῦ Σιναιῶν καὶ τοῦ Ἀβελανδρίου βιβλίον, καὶ τὸν μετ' ἐκείνων
τοῦ ὁσώτιστα ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τῶν χριστιανῶν, ... τὸ δὲ πα-
λαιὸν ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ ὁσώτιστα, ἐκείνην καὶ Βλαχίαν, ὅπου καὶ ἐκ τῶν θρόνων Κωνσταντινου-
πόλεως ἀφαιρέσθαι καὶ ἀντιῶν, ἀλλ' ἐκκλησιάζουσιν καὶ ἐκείνην.

ἡ τῶν Σιναιτικῶν. ἐκρηγορήσας δὲ, οἱ Ἀρχαῖοι τὴν ἐκκλησίαν
ἐπέστησαν. Φοβούμενος δὲ οὗτος Σιναιτικὰ καὶ μὴ τῆς ἀγορῆς, οὗ Κί-
ππος καὶ σενταχῶς, ἐδεήθησαν τὸν υἱὸν Γερασίου καὶ τῆς ἐρη-
νίας, ὅτι ἔδωκεν καὶ τὴν ἀρετὴν συγγενίαν αὐτοῦ. »
(ἔθεται ὁ συγγενὴς, σ. 26-27).

